

Bruksela, dnia 7.2.2023 r.
COM(2023) 63 final

2023/0025 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniająca dyrektywę 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego
i elektronicznego (WEEE)**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

25 stycznia 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku w sprawie C-181/20¹ stwierdził częściową nieważność art. 13 ust. 1 dyrektywy 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego („dyrektywa WEEE”) – z powodu nieuzasadnionego skutku wstecznego – w zakresie, w jakim przewiduje on, że producenci mają obowiązek przyjąć na siebie finansowanie kosztów zbierania, przetwarzania, odzysku i przyjaznego dla środowiska unieszkodliwiania odpadów powstałych z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu w okresie od dnia 13 sierpnia 2005 r. do dnia 13 sierpnia 2012 r. Ta ostatnia data oznacza wejście w życie nowej wówczas dyrektywy WEEE, która zastąpiła dyrektywę 2002/96/WE. Wraz z jej wejściem w życie panele fotowoltaiczne zostały dodane do zakresu stosowania dyrektywy WEEE. Ponadto dyrektywą z 2012 r. na szerszą skalę wprowadzono „otwarty zakres stosowania” począwszy od 15 sierpnia 2018 r., zmieniając w tym względzie zakres stosowania wcześniejszej dyrektywy 2002/96/WE.

Trybunał przypomina, że przed przyjęciem dyrektywy 2012/19/UE państwa członkowskie miały – zgodnie z art. 14 dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów² – wybór, czy koszty gospodarowania odpadami powstałymi z paneli fotowoltaicznych powinny być ponoszone przez obecnego lub poprzedniego posiadacza odpadów, czy też przez producenta lub dystrybutora paneli fotowoltaicznych. Zdaniem Trybunału należy uznać, że ustanowiona następnie w art. 13 ust. 1 dyrektywy 2012/19/UE norma, zgodnie z którą koszty związane z przetwarzaniem paneli fotowoltaicznych innych niż przeznaczone dla gospodarstw domowych pod koniec ich przydatności do użycia muszą we wszystkich państwach członkowskich być ponoszone przez producentów, w tym w przypadku, gdy produkty zostały już wprowadzone do obrotu w czasie obowiązywania wcześniejszych przepisów, działa z mocą wsteczną. Może ona zatem naruszać zasadę pewności prawa.

Wyrok ten wymaga podjęcia działań następczych polegających na ukierunkowanej zmianie dyrektywy WEEE i jej art. 13 ust. 1 dotyczącego finansowania zbierania i przetwarzania WEEE w odniesieniu do WEEE pochodzącego od innych użytkowników niż gospodarstwa domowe.

Ponadto uznano, że należy zmienić również art. 12 ust. 1 dyrektywy WEEE, ponieważ zawiera on analogiczny przepis dotyczący urządzeń elektrycznych i elektronicznych (EEE) przeznaczonych dla gospodarstw domowych. Chociaż artykuł ten nie został wyraźnie wskazany w wyroku Trybunału ze względu na to, że nie dotyczył sprawy będącej przedmiotem orzeczenia, to w świetle uzasadnienia Trybunału można go również uznać za mający skutek wsteczny i w związku z tym należy dokonać podobnej zmiany.

Ukierunkowany wniosek Komisji dotyczy także wpływu wyroku Trybunału na inne produkty objęte „otwartym zakresem stosowania” określonym w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy WEEE od 15 sierpnia 2018 r., w przypadku których sytuacja jest podobna do sytuacji paneli fotowoltaicznych wyraźnie wskazanych w wyroku Trybunału. W szczególności „otwarty zakres stosowania” może obejmować zarówno EEE przeznaczony dla gospodarstw

---

¹ *Dz.U. C 222 z 6.7.2020.*

² *Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.*

domowych, jak i EEE przeznaczony dla użytkowników innych niż gospodarstwa domowe³. W obu przypadkach, w związku z wyrokiem Trybunału, niezbędne jest wyjaśnienie, że dopiero od 15 sierpnia 2018 r. producenci są zobowiązani do finansowania gospodarowania odpadami powstałymi z EEE objętego „otwartym zakresem stosowania”.

W związku z tym wniosek Komisji dotyczy również zmiany art. 12 ust. 1. Proponuje się zmianę art. 12 ust. 3 i 4 w celu precyzyjnego określenia momentu, od którego obowiązek finansowania przez producentów ma zastosowanie.

Podobnie, aby zgodnie z uzasadnieniem Trybunału sprostować występujący w przeciwnym wypadku skutek wsteczny, wniosek Komisji ma ponadto na celu zmianę art. 15 ust. 2 odnoszącego się do znakowania EEE.

Co więcej, w drodze niniejszego wniosku aktualizuje się zamieszczone w art. 14 ust. 4 i art. 15 ust. 2 dyrektywy WEEE odniesienia do normy europejskiej EN 50419 dotyczącej znakowania EEE w odniesieniu do selektywnej zbiórki WEEE poprzez zastąpienie odniesienia do wersji tej normy z 2006 r. wersją z 2022 r.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Obecne przepisy Unii dotyczące gospodarowania WEEE ustanowiono w dyrektywie 2012/19/UE.

Niniejszy wniosek ma na celu zmianę art. 12 ust. 1, 3 i 4, art. 13 ust. 1 i art. 15 ust. 2 dyrektywy WEEE w ramach działań następczych w związku z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-181/20. Przepisy te dotyczą zasady rozszerzonej odpowiedzialności producenta, która jest kluczową zasadą dyrektywy WEEE, zapisaną już w pierwszej dyrektywie 2002/96/WE i służącą do realizacji zasady „zanieczyszczający płaci” zapisanej w Traktacie o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zasada rozszerzonej odpowiedzialności producenta jest określona bardziej szczegółowo w dyrektywie 2008/98/WE w sprawie odpadów (dyrektywa ramowa w sprawie odpadów). We wniosku utrzymano pełną skuteczność przepisów dotyczących rozszerzonej odpowiedzialności producenta. W świetle wyroku Trybunału należy jednak przestrzegać zasady nieretroakcji i związanych z nią interesów podmiotów gospodarczych w odniesieniu do czasu, kiedy dyrektywa WEEE nie miała jeszcze zastosowania do paneli fotowoltaicznych i innych produktów nowo włączonych do zakresu jej stosowania.

Wniosek ma również na celu zmianę art. 14 ust. 4 i art. 15 ust. 2 z myślą o zaktualizowaniu odniesienia do normy europejskiej EN 50419 poprzez zastąpienie odniesienia do normy EN 50419, przyjętej przez CENELEC w marcu 2006 r., zmienioną wersją tej normy, która została przyjęta w 2022 r., oraz zaktualizowanie odniesień w normie do dyrektywy WEEE (EN 50419:2022).

Powyższe proponowane ukierunkowane zmiany nie odnoszą się do żadnego innego przepisu obowiązującego w dziedzinie polityki dotyczącej WEEE.

---

³ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące przeglądu zakresu stosowania dyrektywy 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (nowa dyrektywa WEEE) oraz ponownego przeanalizowania terminów osiągnięcia celów w zakresie zbierania, o których mowa w art. 7 ust. 1 nowej dyrektywy WEEE, i możliwego wyznaczenia indywidualnych celów w zakresie zbierania dla jednej lub większej liczby kategorii sprzętu elektrycznego i elektronicznego wymienionych w załączniku III do tej dyrektywy (COM(2017) 171 final).

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Proponowane ukierunkowane zmiany utrzymują spójność dyrektywy i określonych w niej przepisów dotyczących rozszerzonej odpowiedzialności producenta z innymi politykami Unii.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą wniosku jest art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej odnoszący się do ochrony środowiska, który stanowi podstawę prawną aktu zmienianego wnioskiem.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Jak wspomniano w motywie 36 dyrektywy 2012/19/UE, ponieważ cel dyrektywy nie może zostać osiągnięty w stopniu wystarczającym przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na zakres problemu możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej.

Biorąc pod uwagę fakt, że ukierunkowana zmiana ma na celu modyfikację już obowiązujących przepisów dyrektywy zgodnie z wyrokiem Trybunału, można stwierdzić, że zasada pomocniczości i wartość dodana UE są przestrzegane, tak jak pierwotnie zamierzono, przyjmując dyrektywę 2012/19/UE. Ponadto, mając na względzie, że mogą istnieć różne wykładnie państw członkowskich dotyczące kwestii, kiedy rozszerzona odpowiedzialność producenta ma zastosowanie do paneli fotowoltaicznych i nowego EEE wchodzącego w zakres zastosowania, wprowadzenie zmiany jest niezbędne.

- **Proporcjonalność**

Jak wskazano w motywie 36 dyrektywy 2012/19/UE, zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej, dyrektywa WEEE nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jej celów.

Biorąc pod uwagę fakt, że ukierunkowana zmiana ma na celu modyfikację już obowiązujących przepisów dyrektywy zgodnie z wyrokiem Trybunału, można stwierdzić, że zasada proporcjonalności jest przestrzegana, tak jak pierwotnie zamierzono, przyjmując dyrektywę 2012/19/UE.

- **Wybór instrumentu**

Biorąc pod uwagę fakt, że ukierunkowana zmiana ma na celu modyfikację już obowiązujących przepisów dyrektywy WEEE zgodnie z wyrokiem Trybunału, niniejszy wniosek przyjmuje formę dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2012/19/UE.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Eksperti państw członkowskich zostali poinformowani o skutkach wyroku Trybunału w sprawie C-181/20 podczas posiedzenia grupy ekspertów ds. odpadów, które odbyło się 7

kwietnia 2022 r., dotyczącego wdrożenia dyrektywy 2012/19/UE w sprawie WEEE⁴, na którym Komisja przedstawiła główne elementy ukierunkowanej zmiany i zwróciła się o przekazanie informacji zwrotnych. Nie zgłoszono żadnych zastrzeżeń co do proponowanych dalszych działań ani żadnych konkretnych uwag.

Biorąc pod uwagę fakt, że wyrok Trybunału zobowiązuje Komisję do wykonania wyroku bez zbędnej zwłoki oraz uwzględniając ograniczony charakter wniosku, nie przeprowadzono dalszych konsultacji z zainteresowanymi stronami.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Ze względu na jasno określony, ograniczony zakres niniejszego wniosku, mający na celu odniesienie się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, korzystanie z wiedzy eksperckiej ekspertów zewnętrznych nie było konieczne.

- **Ocena skutków**

Ocena skutków nie została przeprowadzona, ponieważ Komisja nie mogła podjąć innej decyzji niż zmiana konkretnych artykułów dyrektywy WEEE zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-181/20.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejsza inicjatywa ogranicza się do zmiany art. 12 ust. 1, 3 i 4, art. 13 ust. 1 i art. 15 ust. 2 dyrektywy WEEE w ramach działań następczych w związku z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-181/20 oraz zmiany art. 14 ust. 4 i art. 15 ust. 2 mającej na celu aktualizację odniesienia do normy europejskiej EN 50419. W związku z tym wniosek ma ściśle określony zakres prawny i formę.

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek nie ma skutków dla ochrony praw podstawowych. Mając na względzie wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-181/20, konieczne jest podjęcie działań następczych w drodze niniejszego ukierunkowanego wniosku Komisji dotyczącego zmiany dyrektywy WEEE.

4. WPLYW NA BUDŻET

Proponowany środek nie przewiduje wpływu na budżet Komisji Europejskiej. W związku z tym nie przedstawia się oceny skutków finansowych regulacji.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Kwestie dotyczące sprawozdań zostały już uregulowane w art. 16 dyrektywy WEEE, na który niniejszy ukierunkowany wniosek Komisji nie ma wpływu.

Ponadto zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych do celów dyrektywy WEEE określono w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2193 z dnia 17 grudnia 2019 r.

---

⁴ Porządek obrad i protokół posiedzenia są dostępne w [Rejestrze grup ekspertów Komisji i podobnych zespołów \(europa.eu\)](#). Zob. w szczególności: punkt porządku obrad nr 3.

Żadne dodatkowe środki ani mechanizmy nie są konieczne w odniesieniu do niniejszego wniosku.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Komisja jest zdania, że dokumenty zawierające wyjaśnienie zastosowanych przez państwa członkowskie środków transpozycji dyrektyw są konieczne do poprawy jakości informacji dotyczących transpozycji dyrektywy.

Głównym celem proponowanych przepisów jest zapewnienie zgodności z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a tym samym precyzyjne określenie momentu, od którego producenci różnego rodzaju sprzętu elektrycznego i elektronicznego, przeznaczonego zarówno dla gospodarstw domowych, jak i dla użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, muszą finansować gospodarowanie odpadami powstałymi z ich produktów. W związku z tym kompletna i prawidłowa transpozycja nowego prawodawstwa ma zasadnicze znaczenie dla zagwarantowania osiągnięcia tego celu oraz zharmonizowanego podejścia we wszystkich państwach członkowskich.

Wymóg przedłożenia dokumentów wyjaśniających może stwarzać dodatkowe obciążenie administracyjne dla państw członkowskich. Takie dokumenty są jednak potrzebne, aby umożliwić skuteczną weryfikację kompletnej i prawidłowej transpozycji; weryfikacja ta jest niezbędna ze wspomnianych wyżej przyczyn i żadne mniej uciążliwe środki nie zapewnią jej skutecznego przeprowadzenia. Ponadto dokumenty wyjaśniające mogą znacznie przyczynić się do zmniejszenia obciążenia administracyjnego Komisji w związku z monitorowaniem zgodności; bez tych dokumentów prześledzenie metod transpozycji we wszystkich państwach członkowskich wymagałoby znacznych zasobów i licznych kontaktów z organami krajowymi.

W związku z powyższym należy wymagać od państw członkowskich, aby wraz z powiadomieniem o krajowych środkach transpozycji składały co najmniej jeden dokument wyjaśniający związki między przepisami dyrektywy zmieniającej dyrektywę WEEE a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W art. 1 przewidziano zmianę następujących artykułów dyrektywy 2012/19/UE w sprawie WEEE:

art. 12 ust. 1:

Proponowana zmiana ma na celu precyzyjne określenie momentu, od którego producenci paneli fotowoltaicznych oraz sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, który wchodzi w zakres dyrektywy WEEE dopiero od 15 sierpnia 2018 r. (EEE objęty „otwartym zakresem stosowania”), muszą zapewnić finansowanie kosztów zbierania, przetwarzania, odzysku i przyjaznego dla środowiska unieszkodliwiania WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych. W szczególności w przepisie tym wyjaśnia się, że producenci paneli fotowoltaicznych przeznaczonych dla gospodarstw domowych zapewniają finansowanie zbierania, przetwarzania, odzysku i przyjaznego dla środowiska unieszkodliwiania WEEE powstałego z paneli fotowoltaicznych, jeżeli te panele fotowoltaiczne wprowadzono do obrotu po 13 sierpnia 2012 r.

Określa on również, że producenci EEE objętego „otwartym zakresem stosowania” przeznaczonego dla gospodarstw domowych zapewniają finansowanie wyżej wymienionych kosztów powstałego WEEE, w przypadku gdy EEE został wprowadzony do obrotu po 15 sierpnia 2018 r.

art. 12 ust. 3:

Przepis ten ma na celu wykreślenie z tekstu dyrektywy pierwszej części pierwszego zdania „W przypadku produktów wprowadzonych do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.”, ponieważ odniesienie do 13 sierpnia 2005 r. jest nieaktualne w związku z wykonaniem wyroku Trybunału.

art. 12 ust. 4:

Proponowana zmiana polega na wyjaśnieniu, że ustęp ten odnosi się wyłącznie do WEEE powstałych z produktów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy WEEE, innych niż panele fotowoltaiczne.

art. 13 ust. 1:

Proponowana zmiana ma na celu precyzyjne określenie, od kiedy producenci paneli fotowoltaicznych oraz sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, który wchodzi w zakres dyrektywy WEEE dopiero od 15 sierpnia 2018 r. (EEE objęty „otwartym zakresem stosowania”), muszą zapewnić finansowanie kosztów zbierania, przetwarzania, odzysku i przyjaznego dla środowiska unieszkodliwiania WEEE.

W szczególności w przepisie tym wyjaśnia się, że producenci paneli fotowoltaicznych przeznaczonych dla użytkowników innych niż gospodarstwa domowe zapewniają co najmniej finansowanie zbierania, przetwarzania, odzysku i przyjaznego dla środowiska unieszkodliwiania WEEE powstałego z paneli fotowoltaicznych, jeżeli te panele fotowoltaiczne wprowadzono do obrotu po 13 sierpnia 2012 r.

Wyjaśnia się w nim również, że producenci EEE objętego „otwartym zakresem stosowania” przeznaczonego dla użytkowników innych niż gospodarstwa domowe zapewniają finansowanie wyżej wymienionych kosztów WEEE powstałego z takiego EEE, w przypadku gdy został on wprowadzony do obrotu po 15 sierpnia 2018 r.

art. 14 ust. 4:

Ta proponowana zmiana przewiduje aktualizację w dyrektywie WEEE odniesienia do normy europejskiej EN 50419. Ponieważ norma ta została zmieniona w 2022 r., proponuje się zastąpienie odniesienia do wersji normy z 2006 r. zaktualizowaną wersją z 2022 r.

art. 15 ust. 2:

Proponowana zmiana jest następstwem zmian wprowadzonych do art. 12 i 13 i ma na celu wyjaśnienie, że obowiązek znakowania EEE przez producentów ma zastosowanie do paneli fotowoltaicznych dopiero od 13 sierpnia 2012 r., a do EEE objętego „otwartym zakresem stosowania” – dopiero od 15 sierpnia 2018 r. Proponowana zmiana przewiduje również aktualizację odniesienia do normy europejskiej EN 50419, zgodnie ze zmianą w tym względzie w art. 14 ust. 4.

Art. 2 zawiera przepisy dotyczące transpozycji dyrektywy przez państwa członkowskie.

Art. 3 zawiera przepisy dotyczące wejścia w życie przedmiotowego środka.

Art. 4 określa adresatów środka, którymi są państwa członkowskie.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁵,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁶,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) weszła w życie 13 sierpnia 2012 r., zastępując dyrektywę 2002/96/WE.
- (2) Panele fotowoltaiczne, które nie wchodziły w zakres stosowania dyrektywy 2002/96/WE, zostały objęte zakresem stosowania dyrektywy 2012/19/UE od 13 sierpnia 2012 r., kiedy to dodano je do kategorii 4 załączników I i II, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2012/19/UE.
- (3) Art. 13 ust. 1 dyrektywy 2012/19/UE stanowi, że koszty zbierania, przetwarzania, odzysku i przyjaznego dla środowiska unieszkodliwiania zużytego EEE (WEEE) pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, powstałego z produktów wprowadzonych do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r. ponoszą producenci sprzętu elektrycznego i elektronicznego (EEE).
- (4) 25 stycznia 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku w sprawie C-181/20⁷ stwierdził nieważność art. 13 ust. 1 dyrektywy 2012/19/UE w zakresie, w jakim dotyczy on paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu w okresie od dnia 13 sierpnia 2005 r. do dnia 12 sierpnia 2012 r., z powodu nieuzasadnionego skutku wstecznego. Trybunał orzekł, że ponieważ przed przyjęciem dyrektywy 2012/19/UE prawodawca Unii pozostawił państwom członkowskim – zgodnie z art. 14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada

---

⁵ Dz.U. C z , s. .

⁶ Dz.U. C z , s. .

⁷ Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 stycznia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud – Republika Czeska) – VYSOČINA WIND a.s./Česká republika – Ministerstvo životního prostředí (sprawa C-181/20), *Dz.U. C* 222 z 6.7.2020.

2008 r. w sprawie odpadów⁸ – wybór, czy koszty gospodarowania odpadami powstałymi z paneli fotowoltaicznych powinny być ponoszone przez obecnego lub poprzedniego posiadacza odpadów, czy też przez producenta lub dystrybutora paneli fotowoltaicznych, a następnie ustanowił w art. 13 ust. 1 dyrektywy 2012/19/UE normę, zgodnie z którą koszty te muszą we wszystkich państwach członkowskich być ponoszone przez producentów, w tym w przypadku produktów, które producent już wprowadził do obrotu w czasie obowiązywania wcześniejszych przepisów, drugą ze wspomnianych norm należy uznać za działającą z mocą wsteczną i że może ona zatem naruszać zasadę pewności prawa. Trybunał orzekł, że taka retroakcja ma zastosowanie w odniesieniu do paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu przed wejściem w życie dyrektywy 2012/19/UE w dniu 13 sierpnia 2012 r.

- (5) Z wyroku Trybunału, w którym stwierdzono częściową nieważność art. 13 ust. 1 dyrektywy 2012/19/UE, bezpośrednio wynika, że przepis ten należy zmienić, tak aby nie miał zastosowania w odniesieniu do odpadów powstałych z paneli fotowoltaicznych, które pochodzą od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe i zostały wprowadzone do obrotu w okresie od 13 sierpnia 2005 r. do 13 sierpnia 2012 r. Ponadto, w świetle rozważań przedstawionych w wyroku Trybunału, niezbędna jest zmiana dyrektywy 2012/19/UE również w odniesieniu do finansowania odpadów powstałych z paneli fotowoltaicznych pochodzących z gospodarstw domowych, do których zastosowanie ma art. 12 dyrektywy 2012/19/UE, oraz w przypadku innego EEE, zarówno jeśli chodzi o odpady pochodzące z gospodarstw domowych, jak i od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, który jest w sytuacji podobnej do paneli fotowoltaicznych.
- (6) Art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2012/19/UE rozszerzono zakres stosowania tej dyrektywy na wszelki EEE od 15 sierpnia 2018 r. Podobnie do paneli fotowoltaicznych EEE, który nie był objęty zakresem stosowania dyrektywy 2012/19/UE zgodnie z jej art. 2 ust. 1 lit. a), ale wszedł w zakres jej stosowania od 15 sierpnia 2018 r. zgodnie z jej art. 2 ust. 1 lit. b) („EEE objęty otwartym zakresem stosowania”), nie podlegał wcześniej także zakresowi stosowania dyrektywy 2002/96/WE. Przed przyjęciem dyrektywy 2012/19/UE państwa członkowskie miały zatem – zgodnie z art. 14 dyrektywy 2008/98/WE – wybór, czy koszty gospodarowania odpadami powstałymi z takiego EEE powinny być ponoszone przez obecnego lub poprzedniego posiadacza odpadów, czy też przez producenta lub dystrybutora takiego EEE. W związku z tym stosowanie art. 13 ust. 1 dyrektywy 2012/19/UE do EEE objętego otwartym zakresem stosowania byłoby, z przyczyn wskazanych w wyroku Trybunału w sprawie C-181/20, sprzeczne z zasadą pewności prawa. Ponieważ jednak dyrektywa 2012/19/UE dotyczy EEE objętego otwartym zakresem stosowania dopiero od 15 sierpnia 2018 r., należy zmienić art. 13 ust. 1, tak aby nie miał on zastosowania do EEE objętego otwartym zakresem stosowania wprowadzonego do obrotu między 13 sierpnia 2005 r. a 15 sierpnia 2018 r.
- (7) Jako przepis analogiczny do art. 13 ust. 1 dyrektywy 2012/19/UE, który ma zastosowanie do użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, w art. 12 ust. 1 w związku z art. 12 ust. 3 dyrektywy 2012/19/UE na producentów obowiązek finansowania kosztów zbierania, przetwarzania, odzysku i przyjaznego dla środowiska unieszkodliwiania WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych w odniesieniu do produktów wprowadzonych do obrotu po 13 sierpnia 2005 r. Z przyczyn wskazanych w wyroku Trybunału w sprawie C-181/20 w zakresie,

---

⁸ *Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.*

w jakim przepisy te mają zastosowanie do finansowania tych kosztów gospodarowania odpadami w przypadku paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu w okresie od 13 sierpnia 2005 r. do 13 sierpnia 2012 r. oraz do EEE objętego otwartym zakresem stosowania wprowadzonego do obrotu między 13 sierpnia 2005 r. a 15 sierpnia 2018 r., również miałyby one zastosowanie z mocą wsteczną w sposób sprzeczny z zasadą pewności prawa. W związku z tym art. 12 dyrektywy 2012/19/UE należy zmienić, tak aby nie miał on zastosowania do paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu w okresie od 13 sierpnia 2005 r. do 13 sierpnia 2012 r., ani do EEE objętego otwartym zakresem stosowania wprowadzonego do obrotu między 13 sierpnia 2005 r. a 15 sierpnia 2018 r.

- (8) Art. 14 ust. 4 i art. 15 ust. 2 dyrektywy 2012/19/UE przewidują, że EEE wprowadzany do obrotu musi być oznaczony, najlepiej zgodnie z normą europejską EN 50419, przyjętą przez CENELEC w marcu 2006 r. Norma ta została zmieniona, aby zaktualizować zamieszczone w niej odniesienia do dyrektywy 2012/19/UE. Należy zatem zaktualizować odniesienie do tej normy w art. 14 ust. 4 i art. 15 ust. 2, tak by przepisy te odnosiły się one do najnowszej wersji normy EN 50419, która została przyjęta przez CENELEC w lipcu 2022 r.
- (9) Art. 15 ust. 2 dyrektywy 2012/19/UE stanowi, że aby umożliwić ustalenie daty wprowadzenia EEE do obrotu w sposób niebudzący wątpliwości, państwa członkowskie zapewniają, aby znak widniejący na EEE precyzował, że ten ostatni został wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r. W następstwie zmian wprowadzonych do art. 12 i 13 należy zmienić art. 15 ust. 2 w odniesieniu do paneli fotowoltaicznych i EEE objętego otwartym zakresem stosowania w celu wyjaśnienia, że obowiązek znakowania ma zastosowanie do paneli fotowoltaicznych dopiero od 13 sierpnia 2012 r., a do EEE objętego otwartym zakresem stosowania – dopiero od 15 sierpnia 2018 r.
- (10) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną z dnia 28 września 2011 r. państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających⁹ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o krajowych środkach transpozycji, co najmniej jednego dokumentu wyjaśniającego związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy prawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiana dyrektywy 2012/19/UE

W dyrektywie 2012/19/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:
  - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci finansowali co najmniej zbieranie, przetwarzanie, odzysk oraz przyjazne dla środowiska unieszkodliwianie

---

⁹ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych, który został dostarczony do punktów zbierania ustanowionych zgodnie z art. 5 ust. 2, w następujący sposób:

- a) w przypadku WEEE powstałego z EEE, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), innego niż panele fotowoltaiczne, jeżeli taki EEE został wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.;
  - b) w przypadku WEEE powstałego z paneli fotowoltaicznych, jeżeli te panele fotowoltaiczne wprowadzono do obrotu po dniu 13 sierpnia 2012 r.; oraz
  - c) w przypadku WEEE powstałego z EEE, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) i który nie wchodzi w zakres stosowania art. 2 ust. 1 lit. a), jeżeli taki EEE został wprowadzony do obrotu po dniu 15 sierpnia 2018 r.”;
- b) w ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
- „3. Każdy producent odpowiada za finansowanie czynności podanych w ust. 1, dotyczące odpadów pochodzących z jego produktów. Producent może podjąć decyzję o wypełnieniu tego obowiązku indywidualnie lub przyłączając się do systemu zbiorowego.”;
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Odpowiedzialność za finansowanie kosztów gospodarowania WEEE pochodzącego z produktów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) innych niż panele fotowoltaiczne, wprowadzonych do obrotu najpóźniej w dniu 13 sierpnia 2005 r. (»odpady historyczne«) ponoszona jest w ramach jednego lub większej liczby systemów, do których wszyscy producenci obecni na rynku w chwili wystąpienia właściwych kosztów wnoszą proporcjonalny wkład, tzn. proporcjonalnie do ich udziału w rynku właściwego dla danego typu sprzętu.”;

2) art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby finansowanie kosztów zbierania, przetwarzania, odzysku i przyjaznego dla środowiska unieszkodliwiania WEEE pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe zapewnili producenci w następujący sposób:

- a) w przypadku WEEE powstałego z EEE, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), innego niż panele fotowoltaiczne, jeżeli taki EEE został wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.;
- b) w przypadku WEEE powstałego z paneli fotowoltaicznych, jeżeli te panele fotowoltaiczne wprowadzono do obrotu po dniu 13 sierpnia 2012 r.; oraz
- c) w przypadku WEEE powstałego z EEE, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) i który nie wchodzi w zakres stosowania art. 2 ust. 1 lit. a), jeżeli taki EEE został wprowadzony do obrotu po dniu 15 sierpnia 2018 r.”;

3) art. 14 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W celu zminimalizowania pozbywania się WEEE jako nieposortowanych odpadów komunalnych oraz ułatwienia jego selektywnej zbiórki państwa członkowskie zapewniają, by producenci oznaczali właściwie – a najlepiej zgodnie

z europejską normą EN 50419:2022 – EEE wprowadzany do obrotu symbolem podanym w załączniku IX. W przypadkach wyjątkowych, tam gdzie jest to niezbędne z uwagi na wielkość lub funkcję produktu, nadruk symbolu należy umieścić na opakowaniu, na instrukcji użycia oraz na gwarancji EEE.”;

4) art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Aby umożliwić ustalenie daty wprowadzenia EEE do obrotu w sposób niebudzący wątpliwości, państwa członkowskie zapewniają, aby znak widniejący na EEE precyzował, że ten ostatni został wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r. Rozwiązaniem preferowanym jest stosowanie do tego celu europejskiej normy EN 50419:2022.

W przypadku paneli fotowoltaicznych obowiązek, o którym mowa w akapicie pierwszym, ma zastosowanie jedynie do paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu po dniu 13 sierpnia 2012 r.

W przypadku EEE, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) i który nie wchodzi w zakres stosowania art. 2 ust. 1 lit. a), obowiązek, o którym mowa w akapicie pierwszym, ma zastosowanie jedynie do EEE wprowadzonego do obrotu po dniu 15 sierpnia 2018 r.”.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia [jeden rok po jej wejściu w życie] r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*